

แนวโน้มและอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับ
อุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

Trends and Influences on Phuket Diploma Students in Choosing a University

วันวิสาข์ น้อยเฉลิม^{1*}

Wanwisa Noichaleam^{1*}

Abstract

This research had three objectives: 1) to study the inclination of diploma students living in Phuket to continue their higher education, 2) to study the factors affecting the students' decisions to choose a tertiary institution, and 3) to suggest a management approach for higher educational institutions located in Phuket. The samples were 222 diploma students. The research tool was questionnaires. The data was analyzed using a T-test, One-Way Analysis of Variance, Pearson's Correlation Coefficient, and Multiple Regression Analysis with the synthesis of content and summary. The results showed that 1) the students with a diploma who desire to continue their higher education are inclined to increase from the current status. This is because higher education institutions have become more interested in offering courses that meet the needs of the global economy. 2) Factors that are affecting the students' decision in choosing a university include

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ภูเก็ต อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000

¹Bachelor of Business Administration, Rajapruk University, Phuket Campus, Muang District, Phuket Province 83000

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: Wanoil@rpu.ac.th)

รับบทความวันที่ 24 มิถุนายน 2563 แก้ไขวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2564 รับลงตีพิมพ์วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2564

courses, fees, and building and location with a statistical level of significance of 0.05. The overall variation can be indicated at 49.4 per cent. 3) Suggestions: Phuket's higher educational institutions should pay attention to courses, especially weekend courses. It should be noted that the courses offered should meet the needs of the labor market. The institutions also should develop teaching methodologies that emphasize actual Practice-Based Learning, and adjust the contents to be up-to-date and by changing situations, be it technology or social.

Keywords: Decision-Making, Higher Education, Diploma Students

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต 2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต และ 3) เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต โดยการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 222 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ โดยวิธีสังเคราะห์เนื้อหาและบรรยายสรุป ผลการศึกษา พบว่า 1) แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ตในอนาคตมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเริ่มสนใจในการเปิดสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการกับเศรษฐกิจโลกมากขึ้น 2) อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สามารถอธิบายความผันแปรของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ได้ร้อยละ 49.4 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับประเด็นหลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรการเรียนรอบเสาร์-อาทิตย์ และการเปิดสอนสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ รวมถึงการพัฒนาเทคนิคการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และปรับเนื้อหาในรายวิชาให้มีความทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีและสังคม เป็นต้น

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือก ระดับอุดมศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

บทนำ

ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศและการแข่งขันในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถของคน มากกว่าจำนวนคนและทรัพยากรดังเช่นในอดีต การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญ ในการพัฒนาศักยภาพในตัวบุคคล เพื่อพร้อมสู่การเป็นกำลังสำคัญในการเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ของประเทศ ดังนั้น ทิศทางการศึกษาโลกจึงเป็นการศึกษาที่มุ่งเป้าไปที่เรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพ และ โอกาสการเข้าถึงการศึกษาในทุกช่วงชีวิต ส่วนแนวโน้มการศึกษาไทย พบว่า ทั้งนโยบายของรัฐบาล ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558 - 2564 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และทิศทาง แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2574) มุ่งไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำอย่างทั่วถึง อีกทั้งการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับ ความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาไทยให้ประสบความสำเร็จ จึงจำเป็นต้องวางแผนและดำเนินการในเชิงรุก โดยการให้ความสำคัญกับการคาดการณ์แนวโน้มอนาคต ทางด้านการศึกษา เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการศึกษาได้สอดคล้องและเกิดประโยชน์สูงสุด (Chareonwongsak, 2007) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นประเด็นที่สังคม คาดหวังในการสร้างบัณฑิตที่จะเป็นผลผลิตของประเทศเป็นอย่างมาก โดยสภาพปัจจุบันวงการการศึกษา ของประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาของจำนวนผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามีอัตราที่ลดลง โดย Matichon Online (2018) ได้เปิดเผยว่าการเลือกเรียนของเด็กในปัจจุบัน พบว่า บางสาขาวิชา มีเด็กเรียนน้อยลง อย่างมาก และบางสาขาไม่มีเด็กเลือกสมัคร และ Chetpayark (2018) ได้กล่าวว่าปัญหาการขาดแคลน เด็กที่เข้าเรียน เป็นผลกระทบมาจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้อัตราการเกิดของเด็กมีจำนวนน้อยลง อันเป็นช่องโหว่ที่ทำให้เกิดความไม่สมดุลกันระหว่างจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเปิดรับ และจำนวน เด็กที่เข้าเรียน ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันของอาชีพศึกษา แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายสนับสนุนให้ เพิ่มสัดส่วนจำนวนผู้เรียนต่อในสายอาชีพศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานผู้เรียน และการยกระดับ มาตรฐานการสอนของครู รวมทั้งความพยายามในการปรับภาพลักษณ์ของอาชีพศึกษาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังเผชิญกับปัญหาการลาออกกลางคันของนักเรียน ด้วยสาเหตุปัญหาความยากจน ปัญหาครอบครัว ปัญหาการปรับตัว การอพยพติดตามผู้ปกครอง และการเข้าสู่ภาคแรงงานเพื่อหาเลี้ยง ครอบครัว ด้วยประเด็นดังกล่าวจึงถือเป็นโจทย์สำคัญที่สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับตัว และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น นอกจากแนวโน้มการศึกษาต่อที่สถานศึกษาจะต้องทำความเข้าใจแล้ว การศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องนำมาพิจารณา ปรับใช้ เพื่อรองรับความต้องการศึกษาต่อ ที่ผ่านมามีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อ เช่น Kalayawong (2017) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ ด้าน ความถนัด/ความสนใจ ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านสถานศึกษา และด้านความต้องการ

ของนักศึกษา และ Chandaeng (2007) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ สิ่งกระตุ้นทางการตลาด คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ปัจจัยส่งเสริมการตลาด ส่วนปัจจัยทางด้านสังคม คือ กลุ่มอ้างอิง/กลุ่มอิทธิพล จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษามีทั้งปัจจัยภายในของตัวนักศึกษา และปัจจัยภายนอกเกี่ยวกับสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ดังนั้น การทำความเข้าใจถึงแนวโน้มในการศึกษาต่อและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จึงมีความจำเป็นต่อการบริหารการจัดการศึกษาของประเทศไทย โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีสถาบันระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีนักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และวิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้ (Office of the Vocational Education Commission, 2018) ประเด็นดังกล่าว จึงเป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาในการรับมือกับท้าทายที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวโน้มและอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต และเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้ คาดว่าผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปพัฒนาการบริหารจัดการการศึกษาให้ตรงต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตในการรองรับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การทบทวนวรรณกรรม

จากสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในสังคมเต็มไปด้วยการแข่งขัน ปัจจัยด้านการศึกษาถือเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ เพราะการศึกษาเป็นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ ให้มนุษย์สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การดำเนินชีวิตให้มากยิ่งขึ้น เนื่องด้วยมนุษย์จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการศึกษาในการพัฒนาตน ครอบครัว และสังคมของตนได้เสมอ จึงทำให้มนุษย์พยายามหา

โอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ Inthasang (2009) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันมีแนวโน้มทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เพื่อการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการนำไปสู่การแข่งขันในช่วงชีวิตวัยทำงาน การเลือกงานอาชีพ ตำแหน่งที่มีความเหมาะสม รายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูง ชุมชนและสังคม และสอดคล้องกับ Raob (2007) ได้ทำการศึกษาคุ่มเป้าหมายของการศึกษาต่อ เพราะผู้เรียนต้องการจะมีหน้าที่การงาน และอาชีพที่มั่นคงในอนาคต อีกทั้งเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนาตนเอง และครอบครัว

สรุปได้ว่าการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เป็นการพัฒนาศักยภาพในตัวบุคคลให้มีความรู้ความสามารถในการนำไปปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ และยังส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในงานอาชีพ นอกจากนี้ บุคคลสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมได้อีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อ

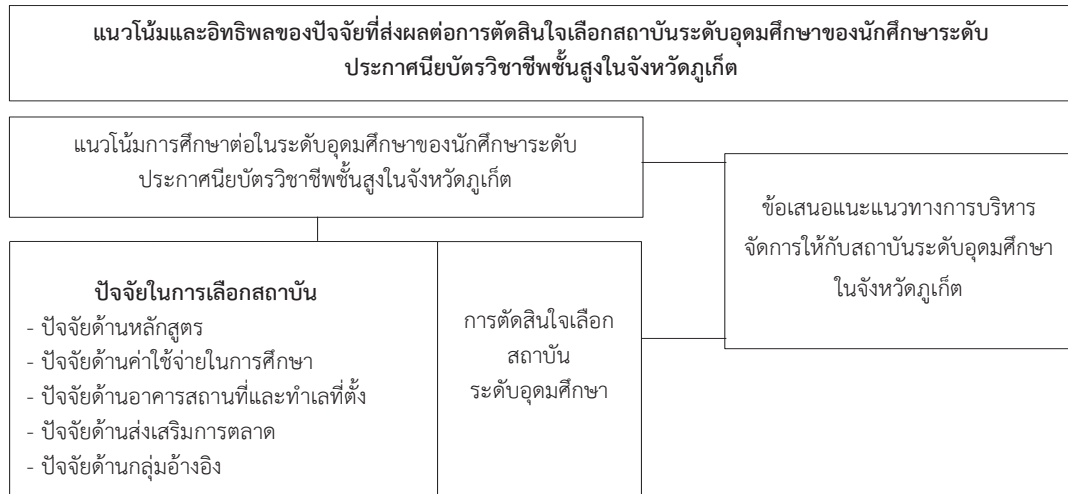
การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยโดยการสังเคราะห์จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยประกอบด้วยปัจจัยหลายด้านที่แตกต่างกันออกไป สอดคล้องกับ Chandaeng (2007) อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาโดยสิ่งกระตุ้นทางการตลาด แบ่งได้ 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยทางด้านสังคม คือ กลุ่มอ้างอิง สอดคล้องกับ Pathumanont, Sanit, Wanset, and Saowakontha (2014) ได้อธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านสิ่งนำเสนอทางกายภาพ ปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด นอกจากนี้ Lertpraphaphon (2010) ได้อธิบายปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านบุคคล ปัจจัยทางการเงิน ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษา และปัจจัยทางด้านสังคม

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งได้เป็น 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านกลุ่มอ้างอิง โดยจะเห็นได้ว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน เป็นปัจจัยทางการตลาดและมีความหมายแตกต่างจากปัจจัยในธุรกิจการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในสถาบันระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงปรับตัวแปรดังกล่าวให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยสามารถสรุปได้ 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านกลุ่มอ้างอิง เพื่อนำมากำหนดเป็นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวโน้มและอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งในแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้บททวนวรรณกรรมทั้งทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัย

สามารถสรุปตัวแปรและประเด็นที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แนวโน้มในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และกลุ่มอ้างอิง รวมถึงข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวโน้มและอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) โดยมุ่งหาข้อเท็จจริงและข้อสรุป โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 (ปวส.2) อีกทั้งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ แล้วจึงนำผลการวิเคราะห์มาเชื่อมโยง เพื่อนำไปสู่การสรุปข้อค้นพบ (Chitradab & Kaoian, 2013)

วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 (ปวส.2) ปีการศึกษา 2560 ในสถาบันการศึกษาของจังหวัดภูเก็ต จำนวน 6 สถาบัน จำนวนนักศึกษารวม 987 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ (Srisaad, 2011) จากจำนวนประชากรทั้งหมดเป็นหลักร้อยละ ตามสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15-30% จึงได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 222 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละแห่งด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และการใช้สุ่มแบบง่าย

(Simple Random Sampling) เพื่อให้ทุกตัวอย่างมีโอกาสได้รับเลือก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูล ใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่สร้างขึ้นกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อมีค่าระหว่าง 0.61-1.00 ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ค่า (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.95 อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และทำการทดสอบเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทดลองใช้ (Try-out) กลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Coefficient Alfa) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 แสดงถึงความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในงานวิจัย (Pengsri, Bunwirat, & Khantharos, 2018)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมาน ได้แก่ ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบวิธีการนำตัวแปรเข้าทั้งหมด (Enter Multiple Regression Analysis) เป็นการศึกษาถึงอิทธิพลตัวแปรอิสระทุกตัวร่วมกันว่าจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตามอย่างไรบ้าง

ตารางที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ตัวแปรอิสระ (X) (Independent Variables)	ตัวแปรตาม (Y) (Dependent Variables)
X1 - ปัจจัยด้านหลักสูตร	Y (Education) - การตัดสินใจเลือกสถาบันอุดมศึกษา
X2 - ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	
X3 - ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง	
X4 - ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	
X5 - ปัจจัยด้านกลุ่มอ้างอิง	
X - ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันโดยรวม	

วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครูฝ่ายแนะแนวของสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และวิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต รวมจำนวน 3 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกในการวิจัยเกี่ยวกับประเด็น 3 ด้านที่สำคัญ คือ แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา และข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบัน

ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต การวิเคราะห์เนื้อหาใช้วิธีวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analysis Induction) และสรุปแบบบรรยาย (Chantavanich, 2004)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต พบว่า จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากครูฝ่ายแนะแนวของสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 3 สถาบัน โดยได้ข้อค้นพบในแต่ละประเด็น ดังนี้

1.1 ในอนาคตแนวโน้มของนักศึกษาระดับ ปวส. จะมีอัตราที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันต้องการแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง จึงเป็นประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับการตอบโจทยยุทธศาสตร์ชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ในการผลิตกำลังคนที่มีทักษะที่สำคัญและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นอกจากนี้การมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต และรู้จักการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เพื่อสร้างความพร้อมในการก้าวสู่ยุค Thailand 4.0 ดังนั้น ความต้องการของตลาดแรงงานจึงเป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ทำให้นักศึกษาระดับ ปวส. มีค่านิยมการเรียนในสายวิชาชีพ ประกอบกับความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในตนเอง จึงส่งผลให้มีการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

1.2 ศักยภาพของจังหวัดภูเก็ตที่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน และเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาสู่การเป็น “เมืองอัจฉริยะ” (Smart City) อีกทั้งทางจังหวัดยังมีนโยบายการพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value Base Economy and High Value Service) ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมค้าปลีกค้าส่ง เป็นต้น ทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมุ่งเน้นในการพัฒนากำลังคนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้รองรับกับการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับนโยบาย Thailand 4.0 ที่ต้องการแรงงานระดับปริญญาตรี ดังนั้น กลไกการขับเคลื่อนของจังหวัดที่สำคัญ คือ ทรัพยากรบุคคลของจังหวัดที่จะต้องมีการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมรองรับการเป็นเมืองนานาชาติ ประเด็นข้างต้นจึงส่งผลต่อแนวโน้มทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวส. ที่สูงขึ้น

1.3 สถาบันระดับอุดมศึกษามีนโยบายการเปิดสมัครการศึกษาต่อมากขึ้น เพื่อรองรับกลุ่มตลาดนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี แม้ว่าปัจจุบันสถาบันระดับอุดมศึกษาจะเผชิญกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร อันมีผลทำให้สัดส่วนของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีจำนวนลดลง แต่สถานการณ์ดังกล่าวกลับทำให้ผู้บริหารสถาบันเล็งเห็นความสำคัญและศึกษาทางออกด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุงและ

พัฒนาหลักสูตรให้ตรงความต้องการและมีความทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรการเทียบโอนหน่วยกิต การเรียน หลักสูตรการเรียนรอบเสาร์-อาทิตย์ หลักสูตรโครงการบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work-Integrated Learning: WIL) หรือหลักสูตรการบริหารจัดการแบบระบบธนาคารหน่วยกิต เป็นต้น

2. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

ผลการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญต่อปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.51) อยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.46) เป็นปัจจัยที่ให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.54) แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พิจารณาเรื่องหลักสูตร/สาขาวิชาที่เปิดสอน ความรู้ความชำนาญของคณาจารย์ อีกทั้งสภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกในการเดินทางเป็นหลัก ในการพิจารณาหาสถาบันในการศึกษาต่อ ตามรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันโดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบัน	(\bar{X})	S.D.	การแปลผล	อันดับที่
ปัจจัยด้านหลักสูตร	4.40	0.46	มาก	1
ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา	4.23	0.54	มาก	3
ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง	4.25	0.54	มาก	2
ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	4.20	0.47	มาก	4
ปัจจัยด้านกลุ่มอ้างอิง	4.11	0.56	มาก	5
รวม	4.24	0.51	มาก	

อิทธิพลของปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ส่งผลต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Sig. = 0.000) โดยสามารถเรียงลำดับค่าน้ำหนักของผลกระทบ คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร มีผลทางบวกต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามากที่สุด ($Beta_{x_1} = 0.360$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ($Beta_{x_2} = 0.262$) และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ($Beta_{x_3} = 0.168$) ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ ($Adj R^2 = 0.494$) รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

ตัวแปร	B	Beta	t	p-value
(Constant)	0.828		3.072	0.002*
ปัจจัยด้านหลักสูตร (X1)	0.308	0.360	5.572	0.000*
ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา (X2)	0.265	0.262	4.080	0.000*
ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง (X3)	0.143	0.168	2.788	0.006*
ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด (X4)	0.065	0.067	0.965	0.336
ปัจจัยด้านกลุ่มอ้างอิง (X5)	0.057	0.068	1.224	0.222

Adj R² = 0.494 ; F=44.211 ; Sig= 0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สามารถเขียนในรูปแบบของสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.828 + 0.308X_{(X1)} + 0.265_{(X2)} + 0.143_{(X3)}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.360Z_{(X1)} + 0.262Z_{(X2)} + 0.168_{(X3)}$$

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษา
จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับครูฝ่ายแนะแนวทั้ง 3 สถาบัน มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตรการเรียนรอบเสาร์-อาทิตย์ โดยการเทียบโอนหน่วยกิตการเรียน เพื่อรองรับนักศึกษาที่ทำงานระหว่างเรียนและเป็นการช่วยลดระยะเวลาการเรียนให้สั้นลง พร้อมทั้งมีการเปิดสอนสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและเหมาะสมกับบริบทเชิงพื้นที่โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ต อาทิ สาขาวิชาการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล สาขาวิชาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สาขาวิชาธุรกิจการบิน และสาขาวิชาธุรกิจเรือสำราญ เป็นต้น

3.2 การมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงโดยเฉพาะการฝึกงาน โดยเป็นการทำ MOU กับสถานประกอบการ และมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาในการทำงาน หรือการจัดสหกิจศึกษา (Co-Operative Education) ด้วยหลักสูตรโครงการบูรณาการเรียนรู้งานกับการทำงาน (Work-Integrated Learning: WIL) เพื่อเป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงสาระความรู้ในชั้นเรียนกับประสบการณ์การทำงานในแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามสภาพจริง นอกจากนี้ควรส่งเสริมในด้านการใช้ความรู้ด้านภาษา

ต่างประเทศให้สอดคล้องกับการทำงาน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษาขึ้นไป

3.3 พัฒนาเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอน ด้านการเรียนในภาคทฤษฎีควรปรับเนื้อหาในรายวิชาให้มีความทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีหรือสังคม เป็นต้น ประกอบกับภาคปฏิบัติที่ผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูงในการผสมผสานเชื่อมโยงระหว่างความรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติผ่านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ทั้งนี้ จะทำให้ผู้เรียนจะเกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ และมีทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างชาญฉลาด

อภิปรายผล

1. แนวโน้มการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ปัจจุบันมีนักศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส. ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา สาเหตุอาจเนื่องจากนักศึกษาระดับ ปวช. ได้รับการแนะนำจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่แนะนำให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี รวมถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครอง แต่สำหรับในอนาคตการศึกษาต่อของนักศึกษาในระดับ ปวส. น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากในปัจจุบันสถาบันการศึกษาในจังหวัดภูเก็ตมีการเปิดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเศรษฐกิจโลก อาทิ สาขาวิชาการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล สาขาวิชาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม นอกจากนี้หลักสูตรด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวแล้ว อาจมีหลักสูตรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ธุรกิจการบิน ธุรกิจเรือสำราญ เป็นต้น สอดคล้องกับ Matichon Online (2018) ที่กล่าวว่าสถานการณ์การศึกษาต่อของผู้เรียนในปัจจุบันนั้น การเลือกเรียนสาขาวิชาที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจโลก จะเป็นตัวสำคัญในการกำหนดอาชีพและกำลังแรงงานมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการที่จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีการส่งเสริมของภาครัฐที่มุ่งผลิตนักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานตามยุทธศาสตร์ชาติให้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

2. อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาพิจารณาเลือกสถาบันการศึกษาต่อจากปัจจัยด้านหลักสูตรมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuaytukpuan (2015) ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญในการศึกษาต่อโดยตรง เนื่องจากหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ส่วนอิทธิพลของปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านอาคาร

สถานที่และทำเลที่ตั้ง ตามลำดับ โดยสมการสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันสามารถพยากรณ์ความผันแปรของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 49.4 ได้แก่ ปัจจัยด้านหลักสูตร พบว่า คณาจารย์มีความรู้ความชำนาญตรงกับสาขาวิชาที่ทำการสอนเป็นปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด สอดคล้องกับ Thamvihankhun and Prasertwong (2009) ได้ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียน เพราะครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการสูงและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างดี ย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิดภาพลักษณ์กับสถาบัน ในขณะที่เดียวกันผู้ที่สนใจศึกษาต่อก็จะเกิดการรับรู้ภาพลักษณ์ดังกล่าวจนกลายเป็นความคิดและความเชื่อที่ดีต่อสถาบันเหล่านั้น สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Kotler, 2000 cited in Wanitdamrongsak, 2012) ปรมาจารย์ด้านการตลาด อธิบายถึงคำว่า ภาพลักษณ์ (Image) ว่าเป็นองค์รวมของความเชื่อ ความคิด และความประทับใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทัศนคติและการกระทำใด ๆ ที่คนเรามีต่อสิ่งนั้น จะมีความเกี่ยวพันอย่างสูงกับภาพลักษณ์ของสิ่งนั้น ๆ ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า มีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด สอดคล้องกับ Chuaytukpuan (2015) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ โดยเห็นว่ามีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)/ทุนเฉพาะกิจอื่น ๆ เป็นความสำคัญอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวที่ไม่เหมือนกัน สวัสดิการดังกล่าวจึงเป็นส่วนสนับสนุนสำคัญในการลดความเสี่ยงจากผลกระทบของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจะต้องเผชิญ และประเด็นสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง พบว่า ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมืองใกล้แหล่งชุมชนเป็นปัจจัยย่อยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด สอดคล้องกับ Songmuang (2011) ได้ศึกษาปัจจัยทางการตลาดบริการของการเลือกสถาบันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพลฤกษ์ พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญในเรื่องของสถานที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้บ้านหรือที่อยู่อาศัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักศึกษาใช้ระยะทางที่สั้นในการเดินทางมายังสถาบันจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางมากยิ่งขึ้น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่รับผิดชอบในงานแนะแนวของสถาบันการศึกษาในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) ในจังหวัดภูเก็ต สามารถสรุปได้ 3 ประเด็น โดยประเด็นแรกคือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้อาจเป็นมหาวิทยาลัยที่มีการก่อตั้งมานานยอมทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อถือน่าเชื่อถือจึงยอมส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อ โดยมีความคาดหวังที่จะได้สำเร็จการศึกษาและมีการทำงาน ประกอบกับการที่นักศึกษาได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นต่อสถาบันมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับชื่อเสียงขององค์กร (Reputation) ดังที่ Aydin, Ozer, and Arasil (2005) กล่าวว่า ชื่อเสียงของผู้ให้บริการ คือ ความประทับใจที่เกิดขึ้นในจิตใจของลูกค้า และสอดคล้องกับ Saikham and Padgate (2017) ที่กล่าวว่าสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่าง

ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา คือ ปัจจัยด้านคุณภาพและภาพลักษณ์ของสถาบัน โดยมีประเด็นที่ควรให้ความสำคัญได้แก่ ชื่อเสียงหรือการเป็นที่ยอมรับในสังคมของสถาบันนั้น ๆ ประเด็นที่สอง คือ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบิดามารดา รุ่นพี่ เพื่อน ๆ และครูบาอาจารย์ ถือเป็นบุคคลสำคัญที่ส่งผลต่อทัศนคติ ความคิด หรือพฤติกรรมของนักศึกษา จนทำให้เกิดแรงกระตุ้นต่อการตัดสินใจ สอดคล้องกับ Suwanwong (2017) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พบว่า รุ่นพี่มีความสำคัญในการเป็นแหล่งกระจายข้อมูลเบื้องต้นหรือเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ ยังมีเพื่อน ๆ ที่มีความนิยมเดียวกัน รวมถึงผู้ปกครองและครูที่ปรึกษาที่เป็นผู้แนะนำให้ทางเลือกในการศึกษาต่ออีกด้วย ส่วนประเด็นสุดท้ายเกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรง คือ ความสะดวกในการเดินทางระหว่างที่เรียนและที่ทำงาน สอดคล้องกับ Pratcharacharoenpong (2011) กล่าวว่า นักศึกษาชาวต่างชาติให้ความสำคัญกับด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกใกล้มหาวิทยาลัย และการคมนาคมสะดวกสบาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ทำงานพิเศษระหว่างเรียน ความสะดวกในการเดินทางระหว่างที่เรียนและที่ทำงานจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาหาสถาบันในการศึกษาต่อ โดยในประเด็นสุดท้ายผู้ให้ข้อมูลสำคัญเสนอแนะเพิ่มเติมเรื่องค่านิยมของนักศึกษาที่มีต่อสาขาวิชาที่เกิดความสนใจเป็นพิเศษ หรือ “สาขาวิชาในฝัน” ที่จะสามารถต่อยอดโอกาสความก้าวหน้าทางอาชีพ ให้ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมของ Frankel (1977) ได้ให้ความเห็นว่า ค่านิยมเป็นความคิด (Idea) หรือความคิดรวบยอด (Concept) เมื่อบุคคลมีค่านิยมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าเขาเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น และสอดคล้องกับ Yanphoch (2002) ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สถาบันราชภัฏมหาสารคาม พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสาขาที่สมัครเข้าศึกษาตรงกับความสามารถและความถนัด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษามีค่านิยมว่า หากได้เรียนในสาขาวิชาในฝันจะทำให้ตนเองรักในงานที่ทำและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในอนาคต

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษา จากการศึกษาแนวโน้มและปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อ ทำให้ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการให้กับสถาบันระดับอุดมศึกษาได้ อีกทั้งประกอบกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการช่วยเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการ จึงทำให้สามารถสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมหลักสูตรการเรียน เสาร์-อาทิตย์ เพื่อรองรับนักศึกษาที่ทำงานระหว่างเรียน สอดคล้องกับ Niramon, Chomraksa, and Saetae (2015) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า นักศึกษามีความต้องการรูปแบบการจัดช่วงเวลาการเรียนภาคพิเศษวันหยุดราชการ (เสาร์-อาทิตย์) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหลักสูตรการเรียนดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำงานหารายได้พิเศษระหว่างเรียนในวันจันทร์-วันศุกร์ นอกจากนี้หลักสูตรควรมีการเทียบโอนหน่วยกิตการเรียน เพื่อช่วยให้ระยะเวลาในการเรียนสั้นลง ทั้งนี้ เป็นเพราะระบบการจัดการศึกษาในปัจจุบันในระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษานั้น ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรมากที่สุด เนื่องจากหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนด

และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยเห็นได้จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนการสอน และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (Office of the Higher Education Commission, 2014) ในด้านสาขาวิชานั้นควรมีการเปิดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานหรือเศรษฐกิจโลก ประกอบกับการมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงโดยเฉพาะการฝึกงาน โดยเป็นการทำ MOU กับสถานประกอบการ และมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาในการทำงาน หรือการจัดสหกิจศึกษา (Co-Operative Education) ด้วยหลักสูตรโครงการบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (WIL) นอกจากนี้ผู้สอนควรมีการปรับเทคนิคการสอน โดยการปรับเนื้อหาในรายวิชาให้มีความทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป หรือการใช้เทคนิคการสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อปรับบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับความรู้สู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ สอดคล้องกับ Samrit (2016) ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการนำความรู้ไปใช้ได้จริง เช่น มีการฝึกปฏิบัติ และการฝึกงานกับภาคธุรกิจ อีกทั้งควรปรับเนื้อหาและเทคนิคการสอนให้มีความทันสมัยอยู่เสมอกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับ Thailand Future Foundation (2019) กล่าวว่า อนาคตของมหาวิทยาลัยไทยในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องปฏิวัติทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยอาศัยแพลตฟอร์มการเรียนรู้ใหม่ ๆ เพื่อจัดการเรียนการสอนทางไกลและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบใหม่ได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการนำเทคโนโลยีประดิษฐ์ (AI) เทคโนโลยีความจริงเสริม (AR) และเทคโนโลยีโลกเสมือนจริง (VR) จะยิ่งเปิดโอกาสให้การเรียนทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อค้นพบข้างต้นจะเห็นได้ว่า การศึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาศักยภาพในตัวบุคคล ให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และสามารถนำไปสู่การแข่งขันในชีวิตการทำงาน รวมถึงการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข กระแสดังกล่าวจึงทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการพยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงสามารถคาดการณ์แนวโน้มในอนาคตทางการศึกษาของนักศึกษาในระดับ ปวส. ว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากบริบทของจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน อีกทั้งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มุ่งเน้นในการพัฒนากำลังคนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้รองรับกับการผลิตทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับนโยบาย Thailand 4.0 ในขณะที่เดียวกันสถาบันการศึกษาในจังหวัดภูเก็ตทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนต่างมีการแข่งขันสูงในการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยจะเห็นได้ว่าอิทธิพลของปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวส. มุ่งประเด็นให้มีความสำคัญในปัจจัยด้านหลักสูตร เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน ประเด็นถัดมา คือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัญหาเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น การที่สถาบันระดับอุดมศึกษามีบริการระบบการผ่อนชำระค่าเทอม กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือทุนเฉพาะกิจอื่น ๆ ย่อมเป็นส่วนสนับสนุนสำคัญในการลด

ความเสี่ยงจากผลกระทบของค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาจะต้องเผชิญอยู่ และประเด็นสุดท้าย คือ ด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง ทั้งนี้เป็นเพราะการที่นักศึกษาใช้ระยะทางที่สั้นในการเดินทางมายังสถาบันจะช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางมากยิ่งขึ้น เนื่องจากนักศึกษาในระดับ ปวส. มีค่านิยมในการศึกษาต่อควบคู่กับการทำงานหารายได้พิเศษระหว่างเรียน ดังนั้น องค์ประกอบในเรื่องความสะดวกในการเดินทางจึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะพิจารณาร่วมด้วย นอกจากนี้ทั้ง 3 ประเด็นสำคัญข้างต้นแล้ว สถาบันระดับอุดมศึกษาควรพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เพิ่มเติม อาทิ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เนื่องจากมหาวิทยาลัยที่มีการก่อตั้งมานาน ประกอบกับการมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียนในการประกอบอาชีพในอนาคต ย่อมทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและมีความน่าเชื่อถือต่อสังคม หากสามารถทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในวงกว้างได้ ย่อมทำให้บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาเกิดการรับรู้และมีการแนะนำทางเลือกในการศึกษาต่อให้นักศึกษาในลำดับต่อไป นอกจากนี้ ยังรวมถึงความสะดวกในการเดินทางระหว่างสถานที่เรียนและที่ทำงาน ทั้งนี้ สถาบันระดับอุดมศึกษาควรเล็งเห็นและให้ความสำคัญกับพฤติกรรมทางเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องและตรงตามความต้องการของผู้เรียนในยุค Thailand 4.0 โดยประเด็นที่ควรพัฒนาอันดับแรก คือ เรื่องหลักสูตร ซึ่งสถาบันระดับอุดมศึกษาควรปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิ หลักสูตรการเรียนรอบเสาร์อาทิตย์ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถทำงานควบคู่กับการเรียน การเทียบโอนหน่วยกิตการเรียน เพื่อช่วยให้อายุในการเรียนสั้นลง อีกทั้งควรมีการเปิดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานหรือเศรษฐกิจโลก ประเด็นต่อมา คือ สถาบันควรมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้ภาคทฤษฎีในห้องเรียนและประสบการณ์จากการทำงานในแหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริง เช่น การฝึกงาน การจัดสหกิจศึกษา โครงการบูรณาการเรียนรู้ออกไปทำงาน (WIL) และประเด็นสุดท้าย คือ การพัฒนาเทคนิคการสอนของอาจารย์ ซึ่งควรปรับเนื้อหาในรายวิชาให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีและสังคม

ดังนั้น จึงสามารถสรุปข้อค้นพบได้ว่า หากอนาคตแนวโน้มการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาเพิ่มสูงขึ้น ผู้บริหารสถาบันควรเน้นการพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อทั้ง 3 ประเด็น ทั้งปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง อาจทำได้โดยการเปิดการจัดการศึกษาในระบบธนาคารหน่วยกิตที่ให้ผู้เรียนสามารถนำผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในระบบ และผลการเรียนที่ได้จากการศึกษานอกระบบมาเก็บสะสมไว้ในธนาคารหน่วยกิตของสถาบันระดับอุดมศึกษา โดยวิธีการจัดการดังกล่าวครอบคลุมข้อค้นพบทั้ง 3 ด้าน คือ เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน สามารถลดต้นทุน รวมถึงความสะดวกในการเข้าถึง และสามารถทำงานได้ระหว่างเรียน นอกจากนี้ แนวทางการบริหารจัดการที่สถาบันระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญ คือ การพัฒนาหลักสูตรการเรียน การมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริง และการพัฒนาเทคนิคการสอนของอาจารย์ โดยอาจจะใช้วิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ

เรียนชั้นสูงและปรับบทบาทให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาในจังหวัดภูเก็ตนั้น สถาบันระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญโดยเฉพาะปัจจัยด้านหลักสูตร โดยเฉพาะการเปิดสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานหรือเศรษฐกิจโลก รวมถึงการมีชื่อเสียงของสถาบัน และหลักสูตรที่ตรงต่อความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงควรพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ให้เหมาะกับยุคแห่งเทคโนโลยี เช่น รูปแบบการเรียนรู้สมัยใหม่ที่รองรับความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน เพื่อพัฒนาจุดแข็งในตัวบุคคลให้เกิดศักยภาพ หรือแม้กระทั่งการนำแพลตฟอร์มการเรียนรู้ใหม่ ๆ ในการออกแบบการเรียนการสอนทางไกลและการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบใหม่ให้มากยิ่งขึ้น

1.2 สถาบันการศึกษาควรพัฒนาการสอนให้ประยุกต์เข้ากับการทำงานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต รวมถึงการเรียนรู้ความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ในการศึกษาต่อไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้จริง เช่น หลักสูตรการจัดการศึกษาด้วยกระบวนการสะเต็มศึกษา โดยบูรณาการความรู้ใน 4 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เป็นต้น

1.3 คณาจารย์ผู้สอนและสถาบันควรมีการพัฒนาหลักสูตรแนวทางการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดทำรายละเอียดหลักสูตร (มคอ.2) โดยสถาบันจะต้องระบุเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการหรือเอกลักษณ์ของสถาบัน อีกทั้งคณาจารย์ผู้สอนจะต้องร่วมมือกันวางแผนและจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในหลักสูตรที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้และความต้องการของตนเองได้

1.4 จากการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาพบว่า ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้ง สถาบันการศึกษาสมัยใหม่ควรปรับกระบวนการจัดการศึกษาด้วยวิธีการใหม่ โดยใช้ปัจจัยทั้ง 3 ด้านเป็นองค์ประกอบสำคัญ เช่น การบริหารจัดการแบบธนาคารหน่วยกิต เนื่องจากเป็นหลักสูตรใหม่ที่สามารถลดต้นทุนของผู้เรียน เพิ่มการเข้าถึง และการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยเกี่ยวกับศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนตามศตวรรษที่ 21

2.2 การวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารของมหาวิทยาลัยในทศวรรษหน้า

เอกสารอ้างอิง

- Aydin, S., Ozer, G., & Arasil, O. (2005). Customer loyalty and the effect of switching costs as a moderator variable: A case in the Turkish mobile phone market. *Marketing Intelligence & Planning*, 23(1), 89-103.
- Chandaeng, K. (2007). Motivation factors to study in the faculty of business administration, The Far Eastern University. *FEU Academic Review*, 1(1), 50-55. [in Thai]
- Chantavanich, S. (2004). *Qualitative research methods* (12th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Chareonwongsak, K. (2007). *Trends of Thai education in the next half of the decade*. Retrieved from <http://kriengsak.com/node/77> [in Thai]
- Chetpayark, K. (2018). *Solutions and the future of education on the day the university is going to not survive?*. Retrieved from <https://thematter.co/social/future-of-university/43895> [in Thai]
- Chitradab, S., & Kaoian, S. (2013). *System competency development program for the child council and youth in Thailand* (Research report). Bangkok: Ministry of Social Development and Human Security. [in Thai]
- Chuaytukpuan, T. (2015). The study of factors affecting decision to study in higher education level at Dhurakij Pundit University of undergraduate students. *Suthiparithat Journal*, 29(90), 256-271. [in Thai]
- Frankel, J. R. (1977). *How to teach about value: An analytic approach*. New Jersey: Prentice Hall.
- Inthasang, C. (2009). *Further study needs and factors influencing graduate study decision master of business administration program for students Nakhon Ratchasima* (Research report). Nakhon Ratchasima: Rajamangala University of Technology Isan. [in Thai]
- Kalayawong, N. (2017). Factors affecting vocational students' decision making on choosing vocational institutions under the office of Sakon Nakhon vocational commission for furthering their vocational education. *Sakon Nakhon Graduate Studies Journal*, 14(65), 153-161. [in Thai]
- Lertpraphaphon, C. (2010). *Factors affecting the decision to study at the master's degree level in accounting* (Research report). Bangkok: Thammasat University. [in Thai]
- Matchon Online. (2018). *Scholars reveal the university closed gradually, year 2020 there are no more than 120 university students, closed 36 courses due to lack of students*. Retrieved from https://matchon.co.th/education/news_790800 [in Thai]

- Niramon, K., Chomraksa, C., & Saetae, K. (2015). *Need of pursuing doctoral degree in education technology and communication faculty of education, Thaksin University* (Research report). Songkhla: Thaksin University. [in Thai]
- Office of the Higher Education Commission. (2014). *Thai qualifications framework for higher education*. Retrieved from <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/> [in Thai]
- Office of the Vocational Education Commission. (2018). *Educational institutions affiliated with VEC*. Retrieved from <https://www.vec.go.th/Default.aspx?tabid=154> [in Thai]
- Pathumanont, P., Sanit, C., Wanset, S., & Saowakontha, S. (2014). Factors relating to the selection of educational institution of applied Thai traditional medicine students. *Burapha Journal of Medicine*, 3(1), 17-25. [in Thai]
- Pengsri, N., Bunwirat, N., & Khantharos, K. (2018). The satisfaction of the corporations towards the practicum of business english students: A case study of a private university in Chiang Mai. *FEU Academic Review*, 12(4), 146-159. [in Thai]
- Pratcharachoenpong, T. (2011). *Factors affecting overseas students' decisions on advanced study in the international undergraduate program, in Bangkok* (Research report). Pathum Thani: Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [in Thai]
- Raob, M. (2007). *Factors affecting the expectation for further study of secondary education 6 students in islamic private school Pattani province* (Doctoral dissertation). Prince of Songkla University, Songkhla. [in Thai]
- Saikham, R., & Padgate, W. (2017, July 20-21). Factors affecting decision-making to further study at a higher education level of high school students in the lower northern region of Thailand. In *The 13th Naresum research conference*. Naresum University, Phitsanulok. [in Thai]
- Samrit, W. (2016). Factors that influenced the decision making of public high school students in Bangkok to study in bachelor's degree, international program. *Journal of Humanities and Social Sciences Rajapruk University*, 2(3), 61-72. [in Thai]
- Songmuang, S. (2011). *Service marketing factors in selecting to study at university of student's faculty of business administration of Ratchaphruek College* (Research report). Nonthaburi: Ratchaphruek College. [in Thai]
- Srisaad, B. (2011). *Preliminary research* (9th ed.). Bangkok: Suweeriyassrup. [in Thai]
- Suwanwong, N. (2017). *Factors influencing the decision of undergraduate admission in Rajamangala University of Technology Isan Nakhon Ratchasima (quota system)* (Research report). Nakhon Ratchasima: Rajamangala University of Technology Isan. [in Thai]

-
- Thailand Future Foundation. (2019). *The future of Thai universities in the 21st century*. Retrieved from <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/647633> [in Thai]
- Thamvihankhun, P., & Prasertwong, P. (2009). Factors for deciding to study in accounting, business administration program faculty of management Chanthakasem Rajabhat University. *Journal of industrial education*, 3(1), 129-132. [in Thai]
- Wanitdamrongsak, S. (2012). *The perception of the image and service quality: A case study of Kiatnakin Bank in Bangkok and its vicinity* (Research report). Pathum Thani: Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [in Thai]
- Yanphoch, P. (2002). *Factors influencing decision to study for Master's Degree, Rajabhat Mahasarakham Institute* (Research report). Khon Kaen: Khon Kaen University. [in Thai]